

Alvão das Várzeas, 18 juni 2006

Lieve allemaal,

We kregen leuke reacties op onze eerdere berichten, dus ...

Exact een jaar geleden zagen Hans en ik de Quinta da Moenda voor het eerst. We dronken er gisteravond een borreltje op bij onze vrienden Fir en Frenkel van de Quinta da Geia. Zij gaven ons destijds de tip dat dit 18de eeuwse watermolen-complex met vijf appartementen en zwembad te koop stond. We hebben nog geen moment spijt gehad van onze beslissing. Sinds onze vorige nieuwsbrief van april is het leven er hier steeds zonniger – ook letterlijk – op geworden. Dat komt niet in de laatste plaats doordat ons huis in Den Haag sinds vorige maand is verhuurd. Een Franse familie, werkzaam bij Shell, geniet nu van alle originele ornamenten en van de zaken die zijn vernieuwd terwijl wij hier zaten: een nieuwe badkamer, nieuw balkonhek én parket! Dat was nog een hele investering, maar met de huuropbrengst zijn de grootste financiële zorgen achter de rug.

We krijgen, behalve officiële gasten, ook een hoop nieuwsgierige Nederlanders op bezoek die hier al jaren wonen. Ze willen wel eens zien of het echt zo paradijselijk is als de verhalen doen geloven. Iedereen keert opgetogen weer huiswaarts. We prijzen ons onder andere gelukkig met al het water om ons heen. De rivier blijkt niet alleen ontzettend leuk maar ook noodzakelijk voor de brandveiligheid en voor de besproeiing van de planten. We krijgen tips van kenners over de beplanting van het enorme stuk land achter het huis en hebben al een paar keer de tuinen van anderen bewonderd. Dit klimaat vereist een zorgvuldige keuze uit het gevarieerde plantenaanbod, dat is duidelijk. Lang niet alle soorten overleven de abrupte overgang van seizoenen en de hete zomers. Diezelfde kenners vergissen zich overigens ook wel eens. Dat blijkt uit de overdadige hoeveelheid kiwi's aan onze bomen, waarover stellig werd beweerd dat we die niet zouden krijgen, "Want jullie hebben, gezien de grootte van de bloemen, alleen vrouwtjes". Maar dit terzijde.

We hebben inmiddels ook Portugese vrienden, onder andere in het dorp. Dat bleek eergisteren toen de rivier, na een paar dagen regen, heel hoog stond en we de houten luiken die het water reguleren, er met geen mogelijkheid uit kregen. Prompt kwam er hulp nadat ik, rennend langs alle moestuinen, hijgend bij het dorpscafé arriveerde en de situatie uitlegde. Ons huis zal nooit onderlopen, maar de tuin wordt wel heel drassig als de levada, die erdoorheen kronkelt, overstroomt. En we hoeven maar een kik te geven, of de Coöperativa Agricola staat op de stoep om het kniehoge gras te maaien dat tussen de fruitbomen omhoogschiet. De officials van het dorp betrekken we bij de promotie van de rivierdalen van de Alva en Alvôco, waarin onder andere onze quinta ligt. Vorige week vergaderden we op onze patio bij het schijnsel van de opkomende maan, inclusief halo en met zicht op het verlichte zwembad.

En Nederland? We hebben al veel vrienden en kennissen op bezoek gehad. Dan horen we over Verdonk en Hirsi Ali, over de ziektekosten-discussie en over de pensioengerechtigde leeftijd, over de culturele wereld en het Nederlands Fotomuseum. En dan prijzen we ons gelukkig met ons leven hier. Hans is zielsblij dat elke spijker die hij in de muur slaat, zijn eigen spijker in zijn eigen muur betreft. Het gevoel dat je iets aan het opbouwen bent, dat helemaal van jou is. En waar ook anderen weer van meegenieten. Zo is het geweldig als Portugese gasten een compleet speenvarken komen braden op de barbecue in de door ons geheel opgeknapt en van alle gemakken voorziene open keuken.

De meeste troep van de vorige eigenaren is opgeruimd en de stalen barricades waarmee zij zich isoleerden zijn afgebroken. Langzaam maar zeker reconstrueren we de situatie zoals die vroeger moet zijn geweest, toen de watermolens nog functioneerden. Hans en ik wennen ook opnieuw aan elkaar. Want door het gebrek aan feed-back van collega's zijn we nu veel gevoeliger voor commentaar van de ander. Af en toe botst het maar meestal genieten we volop van alles wat we doen en meemaken. Door de wekelijkse Portugese lessen kunnen we ons steeds beter verstaanbaar maken. Ook dat is prettig. Maar natuurlijk zijn we uitermate blij dat er e-mail bestaat, en Voipbuster, waarmee we gratis met de familie en vrienden kunnen bellen!

Zoen van Josephine en Hans uit Portugal.